

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1) Zarzut dotyczący prawa dostępu do spornych dokumentów i brak podstaw odmowy na podstawie art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾

— Skarżąca podnosi, że zakwestionowana decyzja narusza art. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽²⁾ w związku z art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ ma ona prawo dostępu do żądanych przez nią dokumentów, a nie wystąpiły podstawy odmowy dostępu.

— Skarżąca podnosi, że żądane dokumenty nie stanowiły danych dotyczących interesów handlowych w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, a w każdym razie istniał przeważający interes publiczny w ujawnieniu dokumentów.

— Skarżąca podnosi ponadto, że nie zachodzi także podstawa odmowy zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ proces decyzyjny, na który powołuje się Komisja, był zamknięty w chwili wydania zakwestionowanej decyzji. Odpowiednia decyzja Komisji (2013/448/UE) została wydana już w dniu 5 września 2013 r.

— Skarżąca zarzuca ponadto, że Komisja w każdym wypadku powinna była udzielić dostępu, ewentualnie usunąć elementy pozwalające na identyfikację. Tym samym decyzja Komisji narusza także art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 oraz zasadę proporcjonalności na podstawie art. 5 ust. 4 TUE.

2) Zarzut dotyczący uchybień proceduralnych

— Skarżąca zarzuca naruszenie art. 8 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ Komisja nie dotrzymała przewidzianych w nim terminów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2013 r. — Republika Czeska przeciwko Komisji

(Sprawa T-659/13)

(2014/C 45/70)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności w całości rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 885/2013 z dnia 15 maja 2013 r. uzupełniającego dyrektywę w sprawie ITS Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do zapewniania usług informacyjnych o bezpiecznych i chronionych parkingach dla samochodów ciężarowych i pojazdów użytkowych (Dz.U. L 247, s. 1), oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Tytułem żądania ewentualnego, strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 1, art. 8 i art. 9 ust. 1 lit. a) zaskarżonego rozporządzenia, oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 dyrektywy 2010/40/UE ⁽¹⁾ w związku z jej art. 5 ust. 1 i art. 6

— w tym kontekście skarżąca podnosi, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja przekroczyła granice upoważnienia określone w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2010/40 w związku z jej art. 5 ust. 1 i art. 6.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 290 TFUE

— w tym zarzucie skarżąca twierdzi, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja przekroczyła przekazane jej uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym na podstawie art. 290 TFUE.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 13 ust. 2 TUE

— w tym zakresie skarżąca podnosi, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja przekroczyła granice uprawnień przyznanych jej na mocy Traktatów.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie ram wdrażania inteligentnych systemów transportowych w obszarze transportu drogowego oraz interfejsów z innymi rodzajami transportu (Dz.U. L 207, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2013 r. — Republika Czeska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-660/13)

(2014/C 45/71)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności w całości rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 886/2013 z dnia 15 maja 2013 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do danych i procedur dotyczących dostarczania bezpłatnie użytkownikom, w miarę możliwości, minimalnych powszechnych informacji o ruchu związanych z bezpieczeństwem drogowym (Dz.U. L 247, s. 6) oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Tytułem żądania ewentualnego, skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 5 ust. 1, art. 9 i art. 10 ust. 1 lit. a) zaskarżonego rozporządzenia oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 dyrektywy nr 2010/40/EU (¹) w związku z jej art. 5 ust. 1 i art. 6

W związku z powyższym skarżąca podkreśla, że Komisja, przyjmując zaskarżone rozporządzenie, przekroczyła granice upoważnienia przewidzianego w art. 7 ust. 1 dyrektywy nr 2010/40 w związku z jej art. 5 ust. 1 i art. 6.

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 209 TFUE

W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja przez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia przekroczyła swe uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym zgodnie z art. 290 TFEU.

3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu art. 13 ust. 2 TUE

W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że Komisja przez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia przekroczyła granice uprawnień przyznanych jej na mocy traktatów.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie ram wdrażania inteligentnych systemów transportowych w obszarze transportu drogowego oraz interfejsów z innymi rodzajami transportu

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2013 r. — K Chimica przeciwko ECHA

(Sprawa T-675/13)

(2014/C 45/72)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: K Chimica Srl (Mirano (VE), Włochy) (przedstawiciele: R. Buizza i M. Rota, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji ECHA nr (2013) 3665 z dnia 15 października 2013 r. oraz uznanie K Chimica za MŚP (małe i średnie przedsiębiorstwo);